

MEHDİ CALAL

GÖZLƏRƏM

Məndən başqa bu döngədə duran yox,
Heç bilmirəm haçanacan gözlərim.
Hələ neçə dərdli günüm, ayım var,
Dan sökülər, axşamacan gözlərim.

Qaçılmazdı bəxtə düşən ömür, gün,
Açılmazdı ömrə düşən bu duyğun.
Yel qanadlı tez ötüşən ömrümün
Qönçələri açanacan gözlərim.

Ömür dedim ən kədərli günə də,
Dövrən sürdüm bir məkansız kümədə.
Demişdim ki, gözləyəcəm, yenə də,
Ay Atacan, ay Anacan gözlərim.

Eləbil ki Günəşi yox bu Yerin,
Mənzil uzaq, yerlər qatı, göy dərin.
Bir yenilməz Sahibi var göylərin,
Yollarımı açanacan gözlərim.

GƏLLƏM GÖRÜŞÜNƏ

Orda, o məzardan əziz nəyim var?
Gəlləm görüşünə, ay ana, gəlləm.
Çilərim üstünə göz yaşlarımı,
Bəlkə yatan baxtım oyana, gəlləm.

Günlərin əlində incələr qəlbim,
Hər gecə şəhərdən köç elər qəlbim.
Qəbrinin üstündə gecələr qəlbim,
Onda dinə gəlləm, imana gəlləm.

Uzalı əllərim yetişməz göyə,
Mən elə təşnəyəm səni görməyə.
Sinəmin ahından oyanar dəyə,
Bir qərib, bir yalan gümana

DAĞLAR

Uzaq düşdüm qucağından,
Ay, dərdimdən həli dağlar!
Qərib ata ocağından,
Dolannam havalı, dağlar.

Arzum atlı, mən piyada,
Ömrü-günü verdim bada.
Nə görmədim bu dünyada,
Ömürdən bahalı dağlar!

Oda düşdüm, sevdim, yandım,
Dərddən-dərdə qanadlandım,
Orda bir "Gəlinatlandı",
Burda bir "Vağzalı", dağlar!

İllər yoluma gün tutmaz,
Daha sənə ünün çatmaz.
Bu vurğun könlüm unutmaz,
O yamacı, yalı, dağlar!

Başın üstə dolan bulud,
Ulu dərddi, müqəddəs tut.
Nə quduz yelləri unut,
Nə Mehdi Calalı, dağlar !

BU SEVGİ

Göydən yağa, yerdən bitə ömrümə,
Gözlərimdə yaşıllaşa bu Sevgi.
Bu günümdə gəlib yetə ömrümə,
Nağıllaşa, uyğulaşa bu Sevgi.

Elə billəm yaşdaşdı ömrümün,
Bəlkə elə daşqaşdı ömrümün.
Söykəyidi, yaddaşdı ömrümün,
Dünyam qədr ululaşa bu Sevgi.

Çətin ola yamacımda, yalımda,
Bitən ola boşalanda, dolanda.
Vətən ola, - gedib ölən yolunda,
Qəbrim üstə buludlaşa bu Sevgi.

Sınıq görünürəm yaxını yada
Sirli arzularım bayatı, ağı.
Bir ömür yol getdim kefli dünyada,
Nə dəyişə bildim, mən kiməm axı?!

Həmişə yedəkli taledən, bəxtdən,
Uzaqda mən ollam, gəndə mən ollam.
Kim isə ucalar, ya düşər taxtdan;
Tanrıya ən yaxın bəndə mən ollam.

Əziz bəndəsində dərd verər Allah,
Dərdsiz anlarımı hədəf bilərəm,
Ən uzaq insanın, ən yad adamın
Dərdini ən yaxın kədər bilərəm.

Cibim boş olanda qəlbim daş olur,
Soyuqqanlı bilir dost-tanış məni
Sıxır hissələrimin mənəşəsində,
Gah da silkələyir bu yanlış məni.

Yurdda bir yurdsuz var, duymazmı bir kəs?!
Dərdin ən ağırı payına düşüb.
Şəkildə özünü tanımayan kəs
Əhli-kef dünyanın hayına düşüb.

O kimdi?-bir təmiz Allah bəndəsi,
O kimdi?- bir halal kişinin oğlu.
Sorublar haqqımda söhbət düşəndə;
-Nəçidi o Calal kişinin oğlu?

Yox, daha ömrümün payızı gəlir,
Ürək təzə-təzə arzu bitirməz.
Bu yalan dünyanın yalan günləri
Məni o zirvəyə çəkib yetirməz.

Soyuq görünürəm yaxına, yada
Dərdlərin içində yadlaşırım mən.
Bir ömür yol gedəm, yenə dünyada
Nakam arzulara baş daşıyam mən

BAŞINA DÖNÜM

Əlilə "bəlli"dir,- deyib atalar,
Mən yaşı əliləyəm, başına dönüm.
Yağıb yollarıma qanlar, qadalar;
Hicran təməliyəm, başına dönüm.

Ruhum bir ocağın həndəvərində,
İstəyim göylərdə, fikrim dərinədə.
Sirli küləklərin nəğmələrində
Lal sükut dilliyəm, başına dönüm.

Dərdlər şimşək kimi köksümdə çaxdı,
Eşqim öz ömrümü yandırır - yaxdı.
Düşmənim evimin içindən çıxdı;
Dərviş könüllüyəm, başına dönüm.

Elə dərdiməndəm dərdim bilinməz,
Hər yanıq seyraqub mərdim bilinməz,
Qohumum, şəcərəm, yurdum bilinməz;
Dünyayla əliləyəm, başına dönüm.

Bir ömür miskinəm, məstəm, bihəlam,
Varı - yox, yoxu - var bilən abdaləm.
Yerlərlə çarpışan Mehdi Calalam,
Göylərə bəlliyəm, başına dönüm.

